



Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Svffraganei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

tunc gratia dicitur perfecta, Gom. de expect. nu. 17. & hoc est quando sunt literæ plumbaræ, idem in Reg. de non iud. Sc. & in tract. utri. sig. f. 87. col. 4. ver. est autem advertendum.

Nec valet dicere, quod potestas summi Pontif. est tantæ potentæ, quod ubique statim ac imposuerit manus, causat reservationem, seu affectionem, & manus Papæ appositio, facit quod inferior se intromittere non possit. Fel. quia intelligitur de decreto irritante, vel quando concedit gratiam expectat, vel mandatum de providendo, ut est videre Gom. in utroque retract. & Staph. & decretum irritans non habet locum, si ve vires, nisi confectis, & expeditis literis, & non antea, Gom. loc. cit. n. 18. & 19 & Staph. de lit. grat. à n. 14. & infra, vide gl. not. in c. venies, in ver. renunciaffe iuri, de renun. ubi dicit, an, & quando alicui acquiratur jus in beneficio, & per hæc patet ad objecta, vide Rebuff. ubi supra in for. signat. in ver. affectum, & de reser. tam gen. quàm spec. n. 30. & inf. & an, & quando solæ signaturæ credatur, vide eund. in 3. par. for. sign. in ver. datum, à n. 1. facit c. institutionis, 25. q. 2. deci. Rot. 882 que incipit; Nota, quòd ubi gratia, in antiquis. & hoc quod dictum est, ampliatur, quod etiam præsentatio literarum Papæ facta Ordinatio non ligat eis manus, quin alteri, quàm illi pro quo scribitur conferri non possit, ita in c. soli ordinario, de concess. præb. lib. 6. & ibi Anchar. n. 1. Gl. in c. dilectus, il 2. in ver. receperit, de præb. Staph. fol. 202. n. 5. & 2. sed illud non est omittendum, quæpiam in foro conscientia possit uti sola signatura. Re-

buff. de sign. grat. n. 8. sed secus in foro fori, per regulam de non iudicando, & c. sed huic videtur ob stare practica, quia quotiescunque Papa confert beneficium, quod pertinebat ad collationem alterius per indultum Apostolicum, prout est alternativa, creditur voluisse derogare indulto, seu alternativæ alicui concessæ quando illud sciebat, & contrarium concessit. Caputaq. dec. 83. p. 2. Præterea supplicatio sola dat titulum, quando non venit canonizanda, Caputaq. dec. 235. p. 3. & 301. ubi dicit, quòd sola supplicatione auctoris justificatur titulus, vide superius in ver. Bulla, §. 10. Sed Gemin. in c. si eo tempore, ver. nam datio, de elect. li. 6. dicit: nam datio executoris ad providendum, satis videtur habere vim reservationis, & tamen illam non afficit, sine decreto ante præsentationem, ubi videtur comprobare, quòd dicitur in c. dilectus, il 2. & ibi Gl. in ver. receperit, de præb. lib. 6. & Anchar. num. 1.

SUFFRAGANEI.

PRIMUM, anteneatur ad Metropolitanum accedere extra celebrationem Concilii Provinc. Respondetur primum, quia id clarè habetur ex Conc. Trid. sess. 24. cap. 2. de resor. Secundò, quia ita censuit sac. Congreg. declar. 340. Tertio, quia ita rescriptum fuit Archiepiscopo Cusentino de mente Sanctiss. Domini ab ead. sac. Congr. sub datum Romæ, die 19. Novembris 1588. & hoc ampliatur, quòd nec accedere ad præstandam obedientiam, nec personaliter, nec per procuratorem, nullamque consuetudinem ob stare.

SVB-